

nende Uregelmæssigheder, nemlig under Indrengsministeriet, Krigsministeriet og Justitsministeriet, i Nar ser jeg ikke, at den Slags Uregelmæssigheder findes under de tre nævnte Ministerier, og jeg vil haabe, at de heller ikke skulle komme til at findes under Udenrigsministeriet i følgende Nar.

Med Hensyn til Aalborg Latinskole haabede den ærede Ordfører, at det nu maatte blive sidste Gang, at vi sysselsatte os med den. Det er jeg ikke saa ganske vis paa. Det er rimeligvis sidste Gang, at vi gøre det ved Statsregnskabs Behandling, men der er mange Beje, ad hvilke man kan komme til at sysselsætte sig med denne Sag. Da det imidlertid sandsynligvis er sidste Gang, at vi sysselsætte os med den i Anledning af Statsregnskabet og Statsrevisionens Betænkning, skal jeg meget kort gentagde i de Herrers Grundring Sagens historiske Gang. Den historiske Gang er da den, at i 1883—84 forlangte Kultusministeren første Gang en Bevilling paa 100,000 Kr. til en ny Latinskole i Aalborg. Grundene til, at en ny Latinskole var nødvendig, vare følgende: Byen havde en god Grund, som den nu tilbød for en rimelig Pris, der var for knap Plads i den gamle Skole, og den var tillige befængt med Svamp. Finansudvalget eller Folketinget mente den Gang, at der maatte vel kunne staffles Plads, og hvad Svampen angik, er det jo noget, som mange af os ere vel bekendte med i vore Bygninger; over for den plejer god Ventilation og Udgravning at være probate Midler, og der maatte vel ogsaa da være Midler lige over for Svampen i Aalborg Latinskole. I alt Fald fandt man, at det var en aldeles urimelig Bevilling at forlange, og den blev derfor nægtet. Den forlangtes Aaret efter, 1884—85, og da trængte man saa meget stærkere paa, som det hed, at Aalborg Kommune vilde ikke længere love at have Jorden disponibel. Vi fik imidlertid ingen Finanslov det Nar, og Ministeren valgte da at bygge Skolen provisorisk. Den Grund, at Kommunen ikke vilde vente med sin Jord, tillægger jeg meget ringe Betydning, og jeg kan egenlig ikke sige, at Skolen ligger henstigningsmæssigt. Jærnbanen gaar svært ind paa den, for øvrigt ligger Sygehuset paa den anden Side, og Jærnbanegaarden ligger ikke langt derfra. Der er maaste ikke saa mange Tog, men der er dog nogle hver Dag, og der foregaar stadig Røngering med Vognene, hvorved der jo stadig fremkommer Uro. Det forekommer mig nok, at naar man vil bygge en Latinskole, endogsaa i det Omfang og af en Størrelse, som er uhørt her i Landet,

burde man dog i det mindste se at faa en rolig Plads at lægge den paa, og at faa den lagt ved Jærnbanen forekommer mig ikke at være en Nærings til saaledes at hafte med at faa den opført. Man kunde nok have faaet en Grund, der under alle Omstændigheder var lige saa god, som den, Kommunen tilbød. Det forekommer mig tilmed, at Ministeren burde have haft den Pligt, at være særlig forsigtig og kun at tage, hvad der var paatrængende nødvendigt, og paatrængende nødvendigt kunde det dog ikke være at bygge en Skole af det Omfang, der kunde da højst være Tale om at staffe nogle flere Klasseværelser, men det kunde nok gøres paa anden Maade end ved at bygge en ny Skole, og selv om man vilde gaa til en ny Skole, plejer det kun at koste saadant noget som 1,000 Kr. pr. Elev, og saa er man endda meget flot. Dens Skole kostede 196,000 Kr., hvad der for øvrigt forekom mig at være for højt, men den Bevilling er vedtagen af begge Rigsdagens Afdelinger, og Skolen har 200 Elever, hvad Aalborg Skole, saa vidt jeg ved, ikke har, og i Randers har man ment at kunne gøre det for under 1,000 Kr. pr. Elev. Det er en Bevilling, som jeg gentagne Gange har udtalt mig om, og som forekommer mig i høj Grad uforsvarlig, og dersom jeg var Folketingsmand, vilde jeg opfordre til, at man paa denne enkelte Sag besluttede at tiltale Ministeren for Rigsretten, uanset de provisoriske Forhold i øvrigt. Man kan godt derfor tage Enkeltheder frem, men det maa jo blive det andet Tings Sag, hvorledes det vil handle.

Derefter skal jeg meget kort omtale det sidste Punkt, nemlig Amtsskolen i Staby i Ringløbing Amt. Ogsaa der vil jeg minde om det historiske Forhold. Jeg drager netop denne Sag frem, fordi den hører til dem, der særlig illustrere, til hvad man mener at kunne anvende Penge i disse Tider. Denne Amtsskole har tidligere om Vinteren været en Højskole, drevet af Amtet, og om Sommeren en Skole, i hvilken man oplærer Winterlærere til de mange Biskoler, der haves i Ringløbing Amt. Jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til, at det er en Amtsskole, men da den tillige var Højskole, har den haft en Understøttelse af Højskolekontoen paa 1700 Kroner indtil 1884. I dette Nar besluttede nemlig Skoleraadet og Skoledirektionen at forvandle Højskolen til alene at være en Skole til Oplærelse af Winterlærere. Ministeren stillede i den Anledning Forslag om, at der paa Finansloven skulde ydes et aarligt Tilskud til Oplærelse af disse Winterlærere af 3400 Kroner. I Folketinget svarede man dertil, at det fandt man aldeles